

Život človeka sprevádza množstvo rôznych znakov, znamení a značiek, ktoré sú istým druhom neverbálnej komunikácie, napr. dopravné značky, gestá, piktogramy a pod. Všetky sú praktické a jasné.

Sú aj iné znaky, ktoré síce nemajú zvlášť praktický význam, ale rovnako veľa vypove dajú, najmä o osobách, čo ich nosia, alebo vyjadrujú, pričom si to mnohí z nich neuvedomujú. Pokúsme sa teraz spoločne pozrieť na rôzne symboly a pouvažovať, čo vyjadrujú, či prinášajú prospech, alebo sú neutrálne, ba nakoniec možno aj škodlivé.

Základným znakom pre kresťana, ktorý by mohol spokojne visieť na každom krku, je kríž. Veriaci tým vyjadruje svoju úctu a vďačnosť Ježišovi za to, čo pre nás urobil. Kríž tak máme blízko srdca a uvedomujeme si, že nie je vôbec ťažké niesť i tie životné kríže, lebo Ježiš ich stále pomáha vyniesť až na Golgotu.

To je však iba želaný stav. Mnohokrát visia kríže, ružence na krkoch, v autách iba ako dekorácia, alebo talizmany, ktoré už nesúvisia s vierou, ale poverou. Nepripomínajú Božie osoby a ich lásku, ale pripisujú symbolom magickú silu. Tak neprinášajú ľuďom úžitok; sú im iba na hriech – hlavne zanedbávaním viery, ako vzťahu s Bohom.

Inokedy nosia, najmä dievčatá, symboly pripomínajúce kríž, napr. ten, kde vrchné rameno má tvar akéhosi oka. Možno vôbec nevedia, že je to starodávny egyptský symbol plodnosti. Plodnosť síce nie je zlá, lenže jej pohanské kultúry mali len málo spoločného s mravmi, úctou, manželstvom a pod.

Veľmi rozšírené sú znamenia zverokruhu. Mnohí ich nosia na krku spolu s krížikom. Skoro každý človek vie, v akom znamení je narodený, bez toho, aby sme čítali, či nedajbože verili horoskopom. Navonok nevinné symboly nás potajme ťahajú do otroctva hviezd. Zverokruh totiž vychádza z hviezdnej konštelácie a verí tomu, že hviezdy, ako nebeské telesá, majú vplyv na život človeka. Možno, ale jedine ako fyzické objekty pôsobiace gravitáciou, či svetlom. Ináč nemôžu na nás vplývať, ani nám určovať budúcnosť, keďže sú iba neživými stvoreniami. Náš život má v rukách Boh a my sami. Ako sa nasmerujeme, v jeho vôli či proti nej (a tým aj proti sebe), dosiahneme, resp. nedosiahneme svoj cieľ. Lepšie je, ak chceme niekomu urobiť radosť darčekom, zabudnúť na znamenia zverokruhu a darovať napr. aj iniciálku mena, alebo iný symbol, ktorý má pre našich blízkych hlbší a podstatnejší význam.

Je zaujímavé ako sa v tolerantnej spoločnosti vyskytujú výslovne zlé znamenia, ako napr. pentagram, alebo iné symboly ako číslo 666, prevrátený kríž a pod.. Sú to znaky satanizmu, diabla. Hoci možno pôvod niektorých znakov nebol vyslovene zlý, jeho súčasné používanie navodzuje a predstavuje u každého jediné – zlo. Tolerovať takéto znaky nie je prípustné, pretože zlo samotná spoločnosť tresce, dokonca aj jeho propagovanie. A tým, že niekto takéto znaky nosí, sám ich propaguje, hoci ešte nič zlé nespravil. Nejde o náhle a ustráchané reakcie, ale o postoj spoločnosti, ktorá sa musí jasne postaviť proti zlu. Aj títo jednotlivci patria do spoločnosti, ak chcú. No takéto negatívne vyprofilovanie ich zo spoločnosti samo vylučuje. Je našou úlohou, pomôcť im pochopiť, že zlo neškodí len druhým, ale predovšetkým im samým, keď sa stavajú na jeho stranu (hoci iba pasívnym prikyvovaním).

Symbolom diabla sú aj rožky, ktoré ako svietiace hračky predávajú po rôznych akciách. Síce je to zábavné, ale myslím, že treba hľadať pozitívne postavy, napr. anjelskú svätožiaru. A hoci ju obchodníci nepredávajú, netreba padať v spoločenské trendy a byť stále in. Keď vieme, čo je zlo, tak mu neveríme, ani keby sa tvárilo ako anjel z neba.

Rovnako negatívne pôsobia aj rôzne symboly smrti: smrťka, kostry a i. Myslím, že každý človek žije rád. A keďže život je dar od Boha, treba si ho chrániť a rozvíjať ho vytváraním hodnôt. S človekom, ktorý túži po smrti, nie je niečo v poriadku a treba ho liečiť. Jedinú smrť, ktorú možno propagovať, je Kristova, lebo tá je znamením slobody a nového života. Z Kristovho kríža nekričí tma a koniec, ale trvalé víťazstvo lásky a života. Je aj väčšie hrdinstvo dať si v tejto dobe na seba tričko s krížom, ako nejakú hrôzu.

Znaky v živote kresťana

Napísal Michal Marhefka

Streda, 30 December 2009 03:14

Symbolmi sú aj rôzne tváre, napr. Che Gevara. Keď ich ľudia nosia, nevedomky sa hlásia k tomu, čo títo ľudia zastávali; možno niektorí aj vedome. Takí Che bol socialista, terorista a vrah. Síce ako väčšina revolucionárov mal v sebe myšlienky rovnosti a spravodlivosti, ale pre koľkých? Vieme, že všetky revolúcie, zvlášť socialistické, stáli národy hromadu mŕtvych. Naši predkovia si tiež dosť vytrpeli. Prečo teda privolávať podobné utrpenie. Radšej sa starať a pracovať na naozaj lepšej budúcnosti a tieto tváre vložiť do muzeálnej vitríny tyranov, aby ľudia pamätali, aké veci sa už nemajú opakovať.

A nakoniec symboly anarchie, drog. Je to znova istý znak „frajeriny“, ale spoločnosť ju posudzuje ako nezrelú. Anarchia nič neprináša, len všetko ničí, aj svojich propagátorov. My sami máme byť znakmi a hodnotami pre druhých, čo nakoniec prináša radosť a uspokojenie nám samým.

Je mnoho vecí, ktoré by v našom živote, alebo v živote našich blízkych, nemali mať svoje miesto. Nedá sa to vykoreniť jedným ťahom, lebo by sme sebe i druhým ublížili. Ukážme a dokážme, že hodnoty a živé znaky lásky dokážu zmeniť a posvätiť svet.